389L0396

30.6.89 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 186/21

RÅDETS DIREKTIV

av den 14 juni 1989

om identifikationsmärkning av livsmedelspartier

(89/396/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag(1),

i samarbete med Europaparlamentet(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3), och

med beaktande av följande:

Det är nödvändigt att fortlöpande besluta om åtgärder i syfte att upprätta den inre marknaden till den 31 december 1992. Denna omfattar en inre marknad utan gränser, där varor, människor, tjänster och kapital tillförsäkras fri rörlighet.

Handeln med livsmedel intar en mycket viktig ställning på den inre marknaden.

En uppgift om vilket parti ett livsmedel kommer ifrån tillgodoser behovet av bättre information om varors identitet, och den är därför en värdefull informationskälla, när livsmedel blir föremål för tvister eller utgör en hälsorisk för konsumenter.

Rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel(4), senast ändrat genom direktiv 89/395/EEG(5), innehåller inga bestämmelser om identifikationsmärkning av livsmedelspartier. Några medlemsstater har dock under mellantiden antagit egna bestämmelser som uppställer krav om detta.

På internationell nivå föreligger nu en allmän skyldighet att lämna uppgift om tillverkaren eller förpackaren av ett visst livsmedelsparti, och det är gemenskapens plikt att främja utvecklingen av den internationella handeln.

Det är därför lämpligt att anta allmänna och horisontella bestämmelser för att upprätta ett gemensamt system för märkning av varupartier.

Effektiviteten hos detta system beror på hur det tillämpas i olika distributionsled, men det är samtidigt önskvärt att utesluta vissa varor och aktiviteter, framför allt i början av distributionsnätet för jordbruksprodukter.

Begreppet parti innebär att flera enheter av ett livsmedel har producerats, framställts eller förpackats på huvudsakligen samma sätt. Detta begrepp är däremot inte tillämpligt på varor i lös vikt eller på varor som genom sin individuella särprägel eller heterogena karaktär inte kan anses utgöra en homogen mängd.

Med hänsyn till den mångfald identifikationsmetoder som används, ankommer det på företaget att bestämma partiets omfattning och att förse det med en motsvarande uppgift eller märkning.

För att som avsetts uppfylla kraven på information måste denna uppgift vara lätt att urskilja och att känna igen som sådan.

Datum för minsta hållbarhetstid eller uppgift om sista förbrukningsdag får enligt direktiv 79/112/EEG tjäna som identifikation av partiet under förutsättning att tidpunkten är noggrant angiven.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv gäller märkning med vars hjälp det går att identifiera vilket parti ett livsmedel tillhör.

2. I detta direktiv avses med "parti" ett antal enheter av ett livsmedel som har producerats, framställts eller förpackats under praktiskt taget identiska förhållanden.

Artikel 2

1. Ett livsmedel får inte marknadsföras om det inte är märkt på det sätt som avses i artikel 1.1.

(1) EGT nr C 310, 20.11.1987, s. 2.
(2) EGT nr C 167, 27.6.1988, s. 425 och EGT nr C 120, 16.5.1989.
(3) EGT nr C 95, 11.4.1988, s. 1.
(4) EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1.
(5) EGT nr L 186, 30.6.1989, s. 17.

2. Punkt 1 gäller dock inte

a) jordbruksprodukter som när de lämnar jordbruket

— säljs eller levereras till en plats för tillfällig förvaring, beredning eller förpackning,

— transporteras till producentorganisationer, eller

— uppsamlas för att omedelbart ingå i en beredningseller förädlingsprocess,

b) om livsmedlen vid försäljning till den enskilde konsumenten inte är färdigförpackade utan förpackas på köparens begäran, eller om de färdigförpackas för omedelbar försäljning,

c) förpackningar eller behållare vars största yta är mindre än 10 cm^2.

3. För returflaskor av glas med märkning som inte kan utplånas och som därför saknar etikett och halsetikett behöver medlemsstaterna fram till den 31 december 1996 inte kräva sådan märkning som avses i artikel 1.1.

Artikel 3

Partiets omfattning skall i samtliga fall fastställas av producenten, tillverkaren eller förpackaren av livsmedlet, eller av den säljare inom gemenskapen som först säljer varan.

Den uppgift som avses i artikel 1.1 skall bestämmas och anbringas på ansvar av någon av dem som anges i första stycket. Uppgiften skall föregås av bokstaven *L* utom i de fall där den lätt kan särskiljas från övriga uppgifter på etiketten.

Artikel 4

Om livsmedlen är färdigförpackade skall den uppgift som avses i artikel 1.1 och i tillämpliga fall bokstaven *L* finnas på färdigförpackningen eller på en etikett som sitter på denna.

Om livsmedlen inte är färdigförpackade skall den uppgift som avses i artikel 1.1 och i tillämpliga fall bokstaven *L* finnas på förpackningen eller på behållaren eller, om sådana saknas, på relevanta handelsdokument.

Uppgiften skall i samtliga fall vara väl synlig, lättläst och beständig.

Artikel 5

Om datum för minsta hållbarhetstid eller sista förbrukningsdag anges på etiketten, behöver den uppgift som avses i artikel 1.1 inte förekomma på livsmedlet, under förutsättning att datum framgår i klartext med åtminstone dag och månad i denna ordning.

Artikel 6

Detta direktiv gäller med förbehåll för sådan märkning som fastställts i gemenskapens särbestämmelser.

En förteckning över dessa bestämmelser skall offentliggöras och hållas aktuell av kommissionen.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall i den mån det behövs ändra sina lagar och andra författningar så att de

— senast den 20 juni 1990 tillåter handel med varor som följer detta direktiv, och

— senast den 20 juni 1991 förbjuder handel med varor som inte följer detta direktiv; varor som inte följer direktivet men som släppts ut på marknaden eller märkts före den dagen får dock säljas tills lagren tar slut.

Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 8

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 14 juni 1989.

På rådets vägnar

P. SOLBES

Ordförande